

[Alfred Kristensen.]

kort og godt gående ud på, om der, hvis det er meningen at give en bestemt adresse på nogle ganske små biindtægter, som vistnok næppe udgør mere end 50 kr. på et helt år, så ikke også kunne være anledning til ved samme lejlighed at undersøge, om der ikke er en lang, lang række højt placerede tjenestemænd, som indkasserer gebyrer, kopipenge, bekræftelsestillæg, og hvad det nu altsammen hedder, uden at de nogen- sinde ser de pågældende sager. Jeg tror, det er biindtægter, som for manges vedkommende løber op i mange tusinde kroner, og det forekommer mig derfor at være meget uheldigt, at man henviser til en stakels toldassistent, som måske i en måned er så heldig at få 5 kr. for at være med til på en snedig måde at finde ud af, at der er nogen, som er ved at indføre uklarerede varer, der skulle fortoldes. Derfor beder jeg den højtærede fungerende trafikminister bringe dette videre i form af en henstilling til finansministeren om, hvis det virkelig er meningen, at man nu skal til at gøre jagt på disse småtterier, da at udvide jagtområdet og lade det omfatte hele jagtreviret. Jeg tror nemlig, der er mulighed for at nedlægge adskilligt storvildt i stedet for de små gråspurve, som her har været på tale.

Jeg nævner disse ting, fordi den tendens, man her har sporet, ikke uden grund skaber bitterhed blandt visse kategorier af tjenestemænd — og det er jo ikke den slags ting, man bør søge at fremme.

Udover disse bemærkninger vil jeg sige, at hvis den højtærede minister kan bekræfte, at den eventuelle stilling som 6. afdelingschef skal udnormeres senere på normal måde, kan jeg give tilsagn om at medvirke til lovforslagets gennemførelse uden udvalgsbehandling. Hvis det ikke er tilfældet, mener jeg, det bliver nødvendigt, at vi i et udvalg får lejlighed til at indhente lønningrådets udtalelse om sagen.

Stegger Nielsen: Ligesom den ærede ordfører for socialdemokratiet (Alfred Kristensen) finder jeg lovforslaget velmotiveret. Af bemærkningerne fremgår det gennem de oplysninger, der er givet om arbejdets omfang indenfor personalafdelingen under generaldirektoratet for statsbanerne, at denne afdeling i perioden fra 1938—1939 til sidste regnskabsår, 1951—1952, har

været ude for en stærk stigning på de forskellige områder — endda en meget stærk stigning. Det gælder togkørslen, det gælder statsbanernes rutebiler, det gælder søfartsvæsenet, og det siger sig selv, at dette har medført stigende administration. Hertil kommer, at der har meldt sig en række nye opgaver for denne afdeling: selve stationstjenesten, international trafik, overtagelse af privatbaner og skibsruter samt udbygning af det internationale samarbejde efter krigen. Også selve styrken i personalafdelingen er i det nævnte tidsrum steget med 7 000 tjenestemænd. Der har været et stærkt forceret arbejde og overarbejde, og man må indrømme, at dette i længden er uforsvarligt, både af hensyn til personalet og af hensyn til det arbejde, der skal udføres.

Når det derfor i lovforslagets § 1 foreslås, at antallet af afdelingschefer forhøjes med 1, fra 5 til 6, så at personalafdelingen herefter får sin egen afdelingschef, kan vi fra mit partis side billige dette; vi anser det for at være rigtigt og efter de oplysninger, der er givet herom, også nødvendigt.

Lovens §§ 8, 10 og 11, til hvilke der her er foreslået ændringer af rent sproglig og redaktionel karakter, behøver ingen nærmere omtale.

Også jeg mener, det vil være ønskeligt, at denne sag viderebehandles i et udvalg, hvor man kan få lejlighed til at høre lønningrådets udtalelser. Det kan tillige under udvalgsarbejdet være interessant og vist også nødvendigt at få en redegørelse for opbygningen af personalafdelingen og oplysninger om personalets antal og effektiviteten af dets indsats o. s. v. Vi har en række dygtige tjenestemænd også indenfor Danske Statsbaner, men det kan jo ikke nægtes, at denne forretning, som statsbanerne er, igennem de senere år har udvist et stadig voksende underskud, og det kan ikke nægtes, at personalafdelingen spiller en stor rolle på regnskabskontoen. Alle disse forhold bør vi drøfte nærmere i udvalget, for det er selvfølgelig altid foruroligende, når en så stor forretning stadigvæk giver underskud og voksende underskud. Jeg kan ikke se rettere, end at vi må kunne få en frugtbringende forhandling i udvalget vedrørende disse spørgsmål såvel som om statsbanernes økonomi i det hele taget.

Om selve lovforslaget vil jeg i relation til disse bemærkninger sige, at det efter min mening må være en fordel, at personalafde-